

שבעת ימים פרק ראשון יומא

י.א.

עין משפט גר מצוה

(א) מדות פ"ה מ"ג ע"ש,
 (ב) מנחות כא: וע"ש
 בתוס' א, (ג) מפרס כז: מדות
 פ"א מ"ד, (ד) [מחד טה:
 ג. ד מ"י פ"ה מ"ה] (ה) [לקמן
 נ. לא. ע"א. זבחים י"ג].
 (ו) [לעיל י"ד: א]. (ז) קדושין
 כג: מדרים לה: (ח) [ז"ל
 קרבנותיו יעב' ע"ג]. (ט) [ז"ל
 קרבין]. (י) ע"י מו"ט ד"ה
 לשבת המדיחין.

הגהות הב"ח

(א) גמ' שני לו שער
 (בקרמן) מ"מ וי"ג
 ק"א הבכורות: (ב) שם
 שצפון שער יצוץ וכמין
 הכסדרה היה: (ג) שם
 ולוים מלמטה (ושלפנטס
 ממנה החיל) ת"א"מ וי"ג
 ק"א ופחה היה לו
 לחיל: (ד) רש"י ד"ה
 עולה לגג בית הפרוה:
 (ה) ד"ה דאל לא מימא
 הכי אלא לא בעיני
 לגמרוניה:

תוס' ישינים

לשבת הפרוה ששם
 מולחין עורות קרשים.
 היינו לשבת המלח השנייה
 (גריסת) [בהקמתן] רבה
 [מנחות כ"א, ח] בשלשה
 מקומות המלח מונה
 בלשבת המלח ועל גבי הכנס
 כ"ו, וז"ל וז"ל לשבת המלח
 (וז"ל) [דכ"ה] שמענין זו
 מזה לכל קרי טעיה. רבינו
 אריה. בצפון דתנין שש
 לשבות. גדרוס גריסין
 בקמתיה גבי לשבת המלח
 ופרוה ומדיחין, וצפון
 גריסין כנתרימא לשבת
 הגולה כ"ו, וכן מוכח
 כוונתו דבפסוק דק"אמר אויל
 לדרוס ועי'ל [ויניח] אלמא
 שער המים היה צנל לשבתו
 וכו', [מנחות פ"ח מ"ג]
 גרס א"פסח. וזו הגריסת
 נראה לרבינו עיקר.
 שער הדלק, יש לפוש
 עז"ל שם היו מניחין אש
 למערה. שער הקרבן.
 שם דרך שם היו מניחין
 קרבנות. "בהדי פניא ברוי
 ע"א"יה. סבורי הדואחו
 טימאחו וכרבי עקיבא.
 דאי ס"ה בני בתי ש"אוי
 דידן גינהו. וז"ל והא
 צנדים פרק ח'ין ב'ן המודר
 [לה, ג] איבער אן אי שלוחי
 דידן אי שלוחי דרחמנא
 נינהו ולא איששטא, ואמאי
 לא פשטיין ליה מהאך. וי"ל
 דלא ניחא ליה לפושטה
 מדברי אמורא. וכי האי
 גוונא פריך כנגד מניעא [י],
 א] ובתורות [פטו, ח] גבי
 אלמנה מן אחייקין יש לה
 כמותה שהיא יכול להוכיח כן
 מדברי אמוראים.

גמ' סנה ללמדו חפינה. מוליכין אותו לצית אצטנינס ששס הקטרת
 מנז'ו: **לשכת פרהדרין.** ליטן שם: **לשכת אצטנינס.** ללמוד חפינה: **עלגגה.**
 היה בית הטבילה מי מעיין היו באין לשם ברומה: **מסיבה.** בנין
 אצנים מעלות מגלגלות וסוצבות במקיף עמוד כמין עץ גלגל של
 גמ': (ז) **לגג בית הפרוה.** לעלות
 לה לדרך המסיבה: **לשכת הגולה.**
אחורי חפינה. ללשכת הגולה וללשכת
 הגזית: **וגג שלשטן פוה.** קירוי אחד
 לשלשטן: **שער הדלקה שער הקרבן.**
 לא ידעתי למה נקרא שם כך: **שער**
המים. שבו מכניסין ללוחית של מים
 של ניסוך בחג קך מפרש שקלים
 (פ"ו מ"א): **ועשרה קדושין.** ידיו ורגליו
 מן הכיור: **זו ציוס.** ציוס"כ לקמן
 (דף לב). יליף להו מקראי וכולן בקדש
 כדמפרש: **על גג בית פרוה.**
 שהיתה בנייה בתוך עורה מקודשת:
חוץ מוה. טבילה ראשונה שאינה באה
 צביל יו"כ שאף כל ימות השנה
 שנינו צפ"ג (דף לב): אין אדם נכנס
 לעורה אפילו טחור עד שטבול אצל
 טבילות הצאות מחמת יו"כ צעין
 במקום קדוש דהכי כתיב זהו ורחץ את
 צביו צמיס במקום קדוש (ויקרא טו):
ובגד לשיסה. אלמא לשכה יש
 לו צדרוס: **ומסכתא לשכת פרהדרין.**
 שהוא יטן שם צדרוס הוא אצל בית
 הטבילה חול: **מאי טעמא מקדים**
קאי כו'. כשהוא משקיס לצדק כל
 שבעה עומד ממטמו: **ומיסך רגליו**
וטובל. התם על גב שער המים
 שהיה על גבה צבוי החומה מתוקן
 בית טבילה חול ומעיין משוך שם
 בצמח מעיין עיטס כדלקמן (דף כח).
 וכל המיסך רגליו טעון טבילה לייכנס
 בעורה ואזיל ללפון ללשכתו השניה
 ללמוד חפינה ואח"כ לצית המקדש
 ועבדי עבודה כוליה יומא כדתנן
 (לעיל דף י"ד). כל שבעה הימים הוא
 זורק את הדס וכו': **לצהדי פניא מדי**
עליה. כדאמרין צריס פירקין: **ואזיל**
לדרוס וטבל. על שער המים כר"ע
 לחמר (סס) טחור שפנל עליו הזהה
 טמאחו: **ונייח.** הולך וסוכב בלשכת
 פרהדרין אשר אצל צית הטבילה:
דאי אמרש לשכת פרהדרין. שהוא
 יטן צה הוא צלפון ורחוקה מצית
 הטבילה הטרחתו כל העמל
 הזה: **מקדים קאי ומיסך רגליו.** כדרך
 כל המשכמיין: **ואזיל לדרוס.** לשער
 המים: **וטבל וגמר חפינה.** התם

ששם מדיחין (קדשי) קדשים. הא דאמרין לעיל (דף טו).
 לשולחות היו בעורה להדיח עליהן הקדשים וכדכתיב
 בהדיא ביחזקאל (מ) י"ל דצבר קדשים מדיחין על השולחות אצל
 קרבי קדשים שיש בהן פרס ומאיסי מדיחין אותם בלשכת המדיחין:
לשבת בית הפרוה. וא"ת מאי
 שנה דכי תנא להו צרישא
 נקט לשכת המלח ולשכת צית הפרוה
 ולשכת המדיחין וכי מפרש להו מפרש
 לשכת המדיחין והדר לשכת הפרוה
 וי"ל אי הוי מפרש לשכת צית הפרוה
 צרישא היכי ליתני ועל גגה היה כהן
 טובל כו' ואכתי לא קמני היכי סליק
 להתם להכי תנא לשכת המדיחין
 צרישא ומשם היתה מסיבה לגג צית
 הפרוה אמנס ראימי בצמכת מדות
 (פ"ה מ"א) וסס מפרש לשכת הפרוה
 צרישא כי סידרא דרישא וגם צמקלת
 ספרים שלנו יש כמו קן צכאן:
 מי

מה היתה משמשת אבא שאול 'אומר לשכת כ"ג היתה אחורי שתיהן וגם
 שלשתן שוה לשכת הגולה שם היה בור הגולה והגלגל נתון עליו ומשם
 מספיקין מים לכל העזרה לשכת הגזית ישם היה סנהדרין של ישראל
 יושבת ודנה את הכהנים ומי שנמצא בו פסול היה לובש שחורים ומתעמף
 שחורים ויצא והלך לו ושלא נמצא בו פסול היה לובש שחורים ומתעמף לבנים
 וגכנס ומשמש עם אחיו הכהנים אחת בדרום דתנן **ישבעה** שערים היו
 בעזרה ג' בצפון וג' בדרום ואחד כמורה שברום שער הדלקה שני לו שער
 הקרבן שלישי לו שער המים שבמורה שער נקנור ושתי לשכות היו
 שם אחת בימינו ואחת בשמאלו אחת לשכת פנחס המלכיש ואחת לשכת
 עושי חביתין **ישבעה** ניצוץ **בנין** אכסדרה היה ועליה בנייה
 לו על גביו ושם כהנים שומרים מלמעלה ולוים מלמטה **ש** ושלפנים הימנו
 החיל שני לו שער הקרבן שלישי לו שער בית המוקד ותניא **יחמש**
טבילות ועשרה קדושין טובל כ"ג ומקדש בו ביום **וכולן** בקודש [על גג]
 בית הפרוה חוץ מזה שהיתה בחול על גבי שער המים ובצד לשכתו היתה
 ולא ידענא אי לשכת פרהדרין בצפון ולשכת בית אבטינס בדרום או לשכת
 בית אבטינס בצפון ולשכת פרהדרין בדרום ומסתברא דלשכת פרהדרין
 בדרום הואי מאי טעמא מקדים קאי ומיסך את רגליו ומביל ואזיל לצפון
 וגמר חפינה ואח"כ המוקדש **ועביד עבודה כולי יומא** לבהדי פניא
 מדו עליה והדר אזיל לדרום ומביל ונייח דאי אמרת לשכת פרהדרין
 בצפון מקדים קאי ומיסך רגליו ואזיל לדרום ומביל וגמר חפינה ואח"כ
 לבית המוקדש ועביד עבודה כוליה יומא להדי פניא מדו עליה והדר אזיל
 לדרום ומביל ובעי מהדר ומזיל לצפון ומינח ומי טרח מטרחיני ליה
 כולי האי אלמא לא מטרחיני ליה מפי דאי צדוקי הוא ליפרוש אי נמי
 שלא תזוז דעתו עליו דאי לא תימא הכי נעבדינהו לתרווייהו בהדי הדדי
 אי נמי תסגי ליה בחדא: **ואמרו** לו אישי כהן גדול וכו': לימא תהוי
 תיובתא דרב הונא בריה דרב יהושע **דאמר** רב הונא בריה דרב
 יהושע **הני כהני** שלוחי דרחמנא נינהו דאי אמרת שלוחי דידן נינהו
 מי

צבית אצטנינס אשר שם ואזיל לצית המקדש וכו': אלמא לא. קושטיא היא כלומר וכי לא טוב לך להטריחו מטרחיני ליה מדעת דאי לדוקי הוא ואינו
 ירח שמים לקבל עליו טורח המקדש ליפרוש מן הכהונה גדולה ולא יקבלנה מתחילה וטוב לנו שהרי הן משנין את עבודה כדלקמן צשמעמין:
 א"כ. אפילו אדם אשר טוב לנו להטריחו כדי שלא תזוז דעתו עליו להתגאות בכתר כהונה: **דאי לא סימא דיני.** דלן צעין לאטרחיה
 ליעבד שמי לשכמינו צהדי הדדי: **לימא סיחוי.** מתיי דקמני אתה שלוחנו מיוצתא דרב הונא כו': **הני כהני.** בהקרבנות קרבנותיו **ש** שלוחי
 דרחמנא נינהו ולא שלוחינו ופקא מינה דאם הוא מודר הגאה ממנו מותר לו שיקריב עליו קרבנותיו כדתנן צנדרים (דף לה):
 הכי

מוסף רש"י
 הני כהני. לענין
 הקרבנות קרבנות, שלוחי
 דרחמנא נינהו. ולא
 שלוחי דין, ופקא מינה
 למודר הלאה מכאן, שהסגן
 מותר להקריב קרבנותיו
 (קדושין כ"ג). שלוחי
 דידן. דענין קרבן (נדרים
 לה):

רבינו חננאל

תנא ללמדו חפינה. אמר
 רב פפא ב' לשכות היו
 לו לכהן גדול אחת
 לשכת פרהדרין ואחת
 לשכת בית אבטינס אחת
 בצפון ואחת בדרום. אחת
 בצפון דתנן בסוף מדות
 שש לשכות היו בעורה
 שלש בדרום לשכת המלח
 כו'. שלש בצפון לשכת
 העץ לשכת הגולה לשכת
 הגזית. לשכת העץ אמר ר'
 אליעזר בן יעקב שכחתי
 מה היתה משמשת. אבא
 שאול אומר לשכת כהן
 גדול היתה אחורי שתיהן
 וגם שלשתן שוה הנה
 אחת בצפון. ואחת בדרום
 דתנן במדות פ' ראשון
 שבעה שערים היו בעורה
 ג' בצפון וג' בדרום
 ואחד במדרוה שברום
 שער הדלק. שני לו שער
 הקרבן. שלישי לו שער
 המים. ונתיב חמש טבילות
 ועשרה קדושין טובל כהן
 גדול ומקדש בו ביום
 וכולן בקדש אבית הפרוה
 ואחד במדרוה שברום
 על גבי שער המים ובצד
 לשכתו היתה. נתברר כי
 שתי לשכות היו לכהן
 גדול. לשכת פרהדרין
 שהיהא) דרכה שבעת
 הימים שהיו מפרשיין
 אותו מביחו. ולשכת בית
 אבטינס שהיו מלמדין
 אותו שם חפינה. ולא
 נתברר לנו בהדיא איזו היא
 בצפון ואיזו היא בדרום.
 אמרו לו אישי כהן גדול
 (אני ואתה ושליח) [אנן
 שלוחין בית דין ואתה
 שלוחינו כו'.
 (ח) [נמ"ל דר טה].